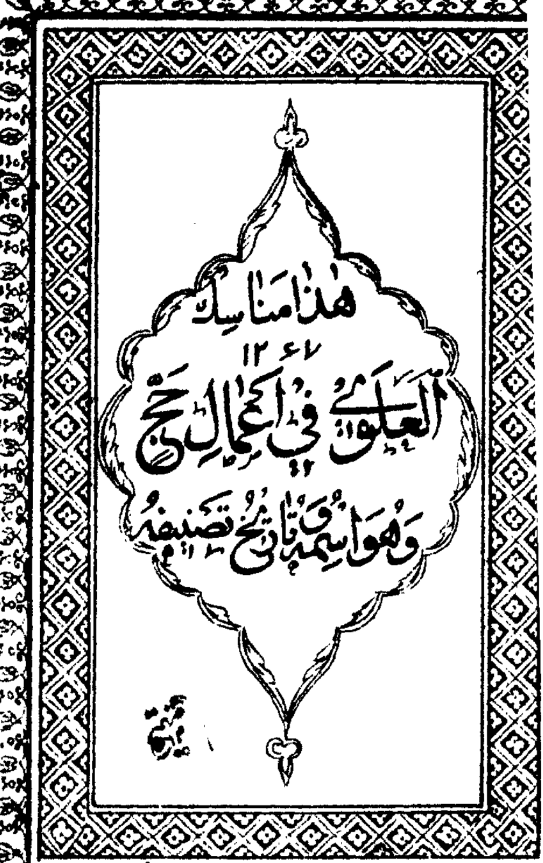

هذا مناسك
العلوي في أعمال الحج
وهو اسمه تاريخ تصنيفه

بسم الله الرحمن الرحیم

الحمد لرب البیت الحرام والصلوٰة و
السلام علی صاحب الرکن والمقام و
مشرف المشاعر العظام وعلی افضل
من طاف وسعی واشرف من لبا وعج

وعلی

وعلیٰ رسوله الذی قال فی حقه لولاك
لما خلقت الأفلاك وعلی ابن عمه وخلیفته
الذی قال فی حقه لو ان الریاض اقلام و
البحر مداد والانس کتاب والجن حساب
ما احصوا فضائله تبارك الله احسن
الخالقین اوفلك را زیر پا کرد وملك را
زیر دست وعلیٰ آله المنتجبین الاخیار
اما بعد فهذه رساله مختصرة و
مقاله منتخبة وعجاله مجتمعه للضروریات

مناسك الحج والعمرة كما سيجي احكامهما انشاء الله وسميته بمناسك العلوية للعالي جاه معلى جايگاه مستغني القاب جناب كامياب ملاذ المساكين والسائلين الكرام ومعادن العارفين والعاملين انجب النجباء جناب ميرزا علي محمد خان صاحب الشهير بالشوشتري الجزايري ادام الله اجلاله واقباله آمين يا رب العالمين جمعها الأضعف الأحقر اقل الخليقة

بل لا شئ فی الحقیقه حسین ابن الحسن
الحسینی الخراسانی و بیّن فیها فصول
و اشارات و مقامات و مقالات و خاتمة

الفصل الاوّل فی بیان انواع الحجّ وهي
ثلثة تمتّعٌ و قرانٌ و افرادٌ امّا التمتّع فا
فضلها یقدم عمرته ناویًا فیها التمتّع و
ترتبط به وهذا النوع نوع من الحجّ التمتّع
وهذه فرضٌ علی من لیس من حاضري مکة
شرفها الله تعالی بل کان ناویًا وجدهُ مرَ

بعد عن مكة المعظمة ثمانية واربعين
ميلاً من كل جوانب وافعال العمرة المتمتع
ستة الاول النية الثاني الأحرام الثالث
الطواف والعمرة الرابع صلوة الطواف
الخامس السعي بين الصفا والمروه وهو
من شعائر الله السادس التقصير والأحوط
ان يأتي بطواف النساء وصلوته في العمرة
المتمتع بها وافعال الحج اثنا عشر الأول
النية الثاني الأحرام الثالث الوقوف

بعرفات الرابع الوقوف بالمشعر الخامس
الذبح بمنى او النحر السادس رمي جمرة العقبة
في يوم النحر وجمرات الثلثة في ايام التشريق
السابع حلق الراس والتقصير الثامن
الطواف الزيارة التاسع صلوته العاشر
السعي بين الصفاء والمروة والحادي عشر
طواف النساء وصلواته والثاني عشره
البيتوتة بمنى ليلة الحادي عشر والثاني
عشر والثالث عشر لمن لم يتق الصيد والنساء

ولنذكر معانی هذه الأفعال وسيأتي
تفصيلها على سبيل الاختصار في فصول
ان شاء الله نظم قال مولى المثنوی المعنوی
میکنم بر اینکلامش پیروی با تو ما چون
رز بتابستان خوشیم حکم داری هین
بکش تا میکشیم خوش بکش این کاروان
را تا بحج ای امیر صبر و مفتاح الفرج
حج زیارت کردن خانه بود حج رب البیت
مردانه بود ای صاحبنظر خاکی بسر

و عجب را بدر زاد را تقوی کن و اسبا
رها کن و کمتر بر خویش جفا کن و قلب را
احیا کن و خانه آخرتی بنا کن دست از
خویش بشوی و بد درویش مگوی بار با
صفا جوی و راه کعبه وفا پوی محرم
شو از مال و منال و معرض شو از خیال
و مال متراش سر را و مخراش قلب صنوبر را
از خلق پرهیز و در دلق گریز عالمی را شاد
کن و خویش را از بند نفس آزاد کن نظم

از خدا خواهیم توفیق ادب بی ادب محروم

ماند از لطف رب باخشوع هروله کن

وباخضوع ولوله کن شوط کن و بمبدأ

عود کن بینداز بر نفس خیره سر سنگی

تا چند تو اهن پر زنگی از منی بیا واز

زمین بسما بیا حج مردانه چنین استای

خول انما کم لذة این الوصول از کرم

کن هر یکی را متقی یا الهامن کربة النفس

الشقی فاش کویم شرح حالم سر بسر

اِتَّقُوا یاقوم من هذ الحجر هرکه دردکا
شه مغفور نیست لاجرم از پای تاسر
نور نیست آتش است این شعلهای
دلفریب ان صبرتم شاکراً غمًّا قریب
گوید این راز نهانی برملا عجّلوا حجاج
من هذا الصَّلا یک ندائی برسد از
حق بما احضروا یاقوم کنتم اینما الفصل
الاوّل فی بیان احرام العمرة المتمتع بها اعلم
ایدک الله تعالی اذا ورد احد من الحجّاج

فى شهر شوال اوذى القعده اواوايل
ذى الحجة باحدى المواقيت الخمسة بحرم
بعمرة المتمتع بها والمواقيت مثل ذى الحليفة
وهو مسجد الشجرة ميقات لأهل المدينة
ولايجوز الأحرام من خارج المسجد على
الأقوى ولوكان جنبا اوحايضا احرما
فيه مجتازين مع الامكان ومع عدمه
فهل يحرمان من خارج ام يؤخرانه الى الجحفة
اشكال والأحوط الأحرام منهما معا وان

كان الاول اقوى ولاهل الشام الجحفة
ولاهل الطائف قرن المنازل ولأهل
العراق العقيق قيل وهو وادٍ طويل أُبريد
على بريدين وافضله المسلخ واوسطه غمره
وآخره ذات عرقٍ ولاهل اليمن جبل يُقال
له يلملم وسعد به واذا اراد ان يحرم وعليه
ثياب مخيطة ينزعها ان شاء الله وينوى
انزع المخيط لعقد الاحرام وينوى ويقول
اغتسل لأحرام عمرة التمتع قربة الى الله تعالى

والأفضل ان يحرم عقيب صلوة الفريضة
المكتوبة وان كان فى غير وقت الفريضة
يستحب ستة ركعات قبل الاحرام و
ظاهر الحديث واكثر الاصحاب قائلون
باستحباب ستة ركعات مطلقا وان كان
بعد الصّلوة الفريضة افضل واقل ما
يستحب قبل الاحرام ركعتين ويستحب
ان يقرء فى الركعت الاولى الحمد والتوحيد
وفى الثانيه الحمد وقل يا ايها الكافرون

وبعد السّلام من الصّلوٰة يقول بسم الله
وَالحمد لله وصلى الله على محمد وَآل محمد
اووالٰه اَللّٰهُمَّ اِنّي اُريدُ ما امرت بِه مِنَ
التمتّع وَالعُمرَةِ اِلَى الحَجّ فان عرض لي عارض
يحبسني فحلّني حيث حبستني وينوى ويقول
احرم بعمرة الاسلام عمرة التمتع ولبّى
اربع تلبيات لعقد الأحرام لوجوبه قُربةً
اِلَى الله تعالےٰ ويقول لبّيكَ اَللّٰهُمَّ لبّيك
لبّيكَ لاشريكَ لكَ لبّيكَ وزاد بعض

العلماء كثرهم الله تعالى امثالهم على التلبيات
الأربع هذه الكلمات وهي احوط واولى
ان النعمة لك والملك لا شريك لك و
محل هذه الزيادة اربع تلبيات وفي حق
الاخرس يقول بحرك لسانه كما في كل افعاله
ويشير باصبعه ويعقل قلبه ولو استناط
مع ذلك الفعل لكان احوط ولبس ثوب
الاحرام واجب وليس بشرط في صحة الاحرام
فلو احرم عاريا او لابسا مخيطا صح احرامه

واثم والمراد بالثوبين الازار والرداء
والمعتبر من الاوّل ما يستر العورة وما
بين الركبتين الى السّره ومن الثّانى ما يوضع
على المنكبين والاحوط فى الازار ان
لا يعقده لورود النّهى عنه فى المعتبره و
والمعتبر منهما ما يصح الصّلوة فيه للرّجل
فى المشهور ولا يجوز لبس القباء الّا مع
عدم الثّوبين فيجوز لبسه مقلوبا والمراد
بالقلب النكس خاصة او قلب ظهره لباطنه

مخيّراً بينهما والاخير لبس بعيد وان كان
الاوّل احوط والاكمل الجمع بينهما ولبس
في لبس حيث جاز فداء الّا اذا ادخل اليد
في الكمّين فكما اذا لبس مخيطا ويجوز ان
يلبس المحرم اكثر من الثوبين ان شاء ان يتّقي
بها الحرّ والبرد وان يبدّل ثياب احرامه
ولكن لا يطوف الّا فيهما استحبابا والمندوب
رفع الصّوت بالتلبية للرجل اذا علت راحلته
البيداء وهو على ميل من ذي الحليفة

ان حج على طريق المدينة المشرفة شرفها الله
تعالى مع احبائنا وموالينا وخلصينا فى
سنة الاتية امين يارب العالمين ان كان
رجلا فحبث يحرم ولو احرم من مكة رفعها
صوته اذا اشرف على الابطح والواجب
مرة وتكرارها مستحب والعمرة بالمتمتع
يكررها ندبا حتى يشاهد بيوت مكة
فيقطعها وجوبا والحاج يكررها الى زوال
الشمس بطرفة فيقطعها بعد الزوال

وجوباً ويستحب ان يكون ثوبي الاحرام من
قطن والابيض افضل من جميع الالوان
ويكره الاحرام في السواد ومنعه بعضهم
وهو احوط ولو كان المحرم جنباً او حائضاً
احرما في المسجد الشجرة مختارين مع الامكان
ومع عدمه فهل يحرمان من خارجه ام
يواخرانه الى الجحفة ففي الآخر اشكال والاحوط
الاحرام فيهما معاً وان كان الاول اقوى
فصل دويم در بيان احرام است كه شخص

نیت کند و بر خود قرار دهد ترک چیزی
چند را که خدا فرموده تا وقتیکه محل شود
اوّل بشکار حیوان غیر دریائی است و کشتن
او حیوان است و همچنین است گوشت
او را خوردن و نشان دادن صیادی
که او را صید و شکار کند و در بروی او
بستن است دوّیم وطی زنان و عقد ایشان
اعم از اینکه عقد از برای خود عاقد باشد
یا از برای غیر مطلق و حرام است شهادت

دادن بر عقد علی المشهور بین العلماء و
دیگر حرام است تقبیل نسوان و بشهوت نگاه
کردن بایشان و برداشتن ایشان بشهوت
یا مالیدن عضوی از اعضا بایشان با
شهوت پس اگر شوهری ملاحظه نبض
زنش کند جایز است بعلت رفع علت و حفظ
نفس محترمه سیوم استمنا یعنی طلب منی
کردن بهر قسم که باشد چهارم بوی خوش است
مطلقاً مثل کافور و زعفران و عنبر و مشک

وغیرهم بناء علی الاشهر الاقوی بل علی
الاظهر پنجم پوشیدن رخوت دوختہ
است یا چیزی کہ شبیہ بدوختہ باشد
مانند نمدها ئیکہ در بلدان خراسان
وهرات وقندهار شایع است پوشیدن
انها واین مخصوص برجال است نہ نسوان
ولا باس للنساء علی المشهور ششم پوشیدن
مرد انست چیزی راکہ پشت پا را بپوشاند
جالسا او قائما او نائما هفتم حرام است

به قصد زینت نظر کردن در آئینه علی الأحوط

ودروغ گفتن ودشنام دادن وتفاخر

برضعفا کردن وقسم خوردن درحق رجال

اگرچه زینت کردن زنان وموی ازبدن ازاله

کردن وبوی خوش علاوه برطور وطرز

سابقه ایشان احوط ترك زینت است

اگرچه ظاهر کردن مطلق زیور بمردان

سیّما بشوهر جائز است هشتم از محرمات فسق است

وهو الکذب مطلقاً ولو علی غیر الله و

النبی والائمة الراشدين علی الأشهر الأقوی نهم حرام است کشتن هوام الجسدی ای دواب کالقمل و البرغوث والبق مثل شپش وکیک وپشه وحرام است انداختن شپش بر زمين ويجوز نقله من مكان الى مكان آخر و شرط نيست تساوی مکان کما وکیفا ولا باس بالقاء ماعدا القمل وهمچنين نيست باکی در انداختن شپش در حين ضرورت

یا بودن جروح وقروح در بدن محرم
درحالتی که اورا اذیت کند وضرر
جراحتی رساند یا کندن موئی که از جا
حایل چشم یا از چشم حایل ومانع
بصر ودیده باشد که مفتقر باشد
ازاله اورا اگرچه مسئله خلاف است
درفدیه ماعدای شپش وموی ابرو وموی
زاید چشم وقبل گفته است احسن است فدیه
دراین دو که موي چشم وابرو باشد

ود هم تراشیدن سر است همه یا بعضی
وکندن وقطع موهائیکه در او شپش است
علی الاقوی دون الوجه علی الأظهر
الأشهر وباکی نیست بربستن عصابه
سبب درد سر ومکروه است احرام گرفتن
در جامۀ سیاه وسرخ ونارنجی وزرد
تیره وهمچنین بالای اینها خوابیدن
ود رجامۀ چرکین احرام بستن وداخل
حمّام شدن وچرکرا از بدن ازاله

کردن ولبیك گفتن کسی را که انکس را
اواز کند بلکه گفتن لفظ یا سعد در
جواب لا فظ مکروهست زیرا که لبیك و سعدیك
مخصوص بگفتن جناب اقدس الهی است
و هم سر فرو بردن در اب اسب مردان
را و زنان را احتیاطًا و حرامست قطع
اظفار و خون ازبدن بیرون اوردن
احتیاطًا و حربه و اسلحه بر خود داشتن
بی ضرورت بلکه ترکش لازم است خصوصًا

وقتیکه قصد زینت وجلال باشد
یا از دهم حرام است قطع اشجار و
حشیشهای نابتین فی الحرم وحدیث آسست
که یحرم قطع الشجر النابت فی الحرم وقطع اعم
از قلع اصل یا شاخهای او است وبرگ
وثمر او است وعموم النص یشتمل الرطب
والیابس ویجوز قطع اذخر بلا خلاف
وشجرة الفواکه والنخل سواء انبته الله
تعالی او ادمیون دوازدهم حرامست

اکتحال بسواد سیزدهم حرام است نظر
در مراة چهاردهم حرام است پوشیدن خاتم
از برای زینت پانزدهم حرام است فصد
وحجامت کردن وغیره الّا الضّرورة
شانزدهم حرام است خضاب بقصد
زینت بلکه نصّ مطلق دلالت دارد
بر مطلق زینت هر چیز که باشد پس
محرم باید مزیّن سازد قلب خود را بمعرفة
الله وامتثال احکام او وحلیهٔ باطنی پوشد

باراستنکی طلب صنوبری ویذکر بذکر الله
باشد واحکام الهی خالصاً وخاشعاً
بجای اورند باکردن کشیده وچشم در
الفصل الثالث دربیان مقدمه وکیفیت
واحکام طواف است پس شرط است
طهارت ازحدث وخبث ازبرای طواف
واجب وجوباً قبل ازطواف ودرطواف
مندوب احتیاطاً وضو سازد وشرط صحة
طهارت ازاله نجاست است ازجامه

وبدن وفاقا للاكثر فظاهر المنتهى الا
جماع واطلاق النص واكثر يقتضى
عدم الفرق فى الطواف بين الفرض
والنفل خلافا للتحرير والاقرب العفو
فيه عما يعفى عنه فى الصلوة وفاقا
للشهيدين خلافا لجماعة وقال السيد
السند العلامة الطباطبائى فى الشرح
الصغير فلا يعفى عنه وهذا الأحوط
وَأَمَّا كَيْفِيَّتُهُ پس واجب است نيت

ددطواف واستدامة حكما الى الفراغ

وقال السيد الطباطبائي طاب الله

ثراه والاظهر الاكتفاء فيها بقصد الفعل

المتعين طاعة لله عز وجل وان كان

الاحوط التعرض لوجهه من وجوب

اوندب وكون الحج اسلاميا اوغيره

تمتعا اوغيره بان يقول اطوف بهذا

البيت سبعة اشواط في عمرة

الاسلام عمرة التمتع لوجوبه قربة

الی الله تعالی و واجبست ابتداء از
حجر الاسود والختم به پس اگر ابتداء شود
بگردش از غیر حجر پس محسوب نخواهد
شد ان دور مگر رسیدن و محاذی
بودن حجر وان اول دور هفت دوره
خواهد بود و نیت از زمین حرکت محاذی
حجر باید کرد و باید قصد کند بودن
طواف را بر سمت یسار بالاجماع
والمراد به جعل البیت علی یساره

حال الطواف پس اگر به یمین قرار داده
شود یا وجه بگرداند که عرفا سند باب
بعملها ورد خبا هلا او عاده او سبها
ولو بخطوة لم یصح وواجبست بر
مطوف اعاده و عود داروا گر عرفا
طواف کننده اش گویند کافیست و
واجبست داخل کردن در طواف حجر
حضرت ذبیح را بعلت انکه ان از خانه است
اگر چه در این سید طباطبائی فرموده

وفيه نظر بل المستفاد من الصحيح و
غيره خلافه و واجب است دو رکعت نماز
از برای طواف واجب و دو رکعت
ندب در طواف ندب و واقع سازد
این دو رکعت را در خلف مقام حضرت
خلیل ع پس اگر داخل شود در سعی
و متذکر شود در نکردن طواف عاد
طواف ثم سعی لوجوب تقدیمه علیه
پس اگر شک کند در عدد اشواط

طواف بعد الانصراف والفراغ منه
پس اعاده ندارد و طوافش صحیح بوده
پس اگر شک در عدد اشواط کند در
بین و شکش بین هفت و هشت باشد
قطع کند و بنا را بر اقل که هفت کامل
واقع شده گذارد و اعاده ندارد بلا
خلاف و اگر شک کند بین شش
و هفت در بین طواف اعاده کند
وجوبا فی الفریضه و یبنی علی الاقل

وبر سر و پشت و شکم بریزد و همان دعا
بخواند
و دیگر باره نزد حجر الاسود آید و همان دعا
بخواند پس متوجه کوه صفا شود از دری که
محاذی
جناب اقدس محمدی صلعم بیرون رفته اند و آن
حجر الاسود است بارامی تن و دل و اعضا برود
تا ببالای کوه صفا تا نظر کند بخانه کعبه و
برکن عراقی کند و حمد و ثنای حضرت
رب العزة بجای آورد و از نعم غیر
متناهی الهی بر خود بشمرد آنچه را می تواند

پس هفت نوبت الله اکبر بگوید و هفت نوبت
الحمد لله و هفت نوبت لا اله الا الله پس
سه نوبت بخواند دعای ماثور را و انشاء
الله ادعیه اش در نسخه علیحده ذکر خواهد
شد چون بیان احکام استماع
پس بر احکام مطلع شوید و اذ عنه
در مجلس تلاوت نموده پس بعد از دعا صلوة
بر رسول قرشی فرستد باز سه نوبت بگوید
الله اکبر علی ما هدینا الی اخره بعد ده

واما كيفية السعي ففيها الواجب والندب واما
الواجب اربعة النية المشتملة على الفعل
اعني السعي المخصوص فلا بد من تصور معناه
المتضمن للذهاب من الصفا الى المروة والعود
وهكذا سبعًا و بايد نيت كند بودن و
كردن فعل را سعي حج الاسلام او غيره
من عمرة الاسلام او غيرها والتقرب الى
الله باين كه بگويد اسعى من الصفاء الى المروة
في عمرة الاسلام عمرة التمتع لوجوبه قربة

الى الله تعـ و باید مقارن باشد نیت بافعل
وحرکت وواجبست مستمر داشتن نیت را
تا زمان فراغ پس اگر قطع کند یا بر گردد
از این قصد عملش فاسد واستیناف سعي
لازم است پس ابتداء از صفا کند وختم
بمروه ولو عکس بطل مطلقاً ولو سهواً او
جهلاً والسّعی بینهما سبعًا بعد ذهابه الى
المروه وشوطاً وعوده منهما الى الصفا
اخر او همچنین تا کامل شود هفت نوبت اجماعًا

رطريقه عليك واضح وفعل كما ورد وذهب
وعاده الى آخره امّا با الصّعود عليها او بجعل
عقبه وكعبه اعنى ما بين السّاق والقدم
ملاصقا للصّفا واصابع قدميه جميعًا
ملاصقا للمروه ولا يجب صعودهما اجماعًا
وذ هو اجماعة بطريق المعهود استقبال
المطلوب بوجهه ومستحبات سعى پس سيم
است تند روى و آهسته روى كه آنرا
هروله نامند وله الرمل المعروف ما بين

المنان ومستحب است خواندن ادعیه
مشهوره بسم الله وبالله والله اکبر تا باخر و
چون در محل شد رفتن بکذرد بکوید یا ذ
المن والفضل الی اخره وچون بمروه رسد
مستحب است که بکوه بالا رود وادعیهٔ که
در صفا خوانده بخواند وبکوید یا من امر
بالعفو الی اخره وکریه کند ودعای دیکر که
ماثور است بخواند اللهم انی اسئلك
حسن الظن الی اخره والسعی عند نارکن

پس باطل خواهد بود حج و عمره بترك سعي
بالنص والاجماع عامداً ولا يبطل كلٌّ
منهما بتركه سهواً بلا خلاف فيه هنا و
لكن يعود لتداركه فان تعذّر العود او شقّ
استناب فيه بلا خلاف فيهما باطل مي
شود سعي بزيادتي عمداً مثل طواف و
باطل نميشود سعي بزيادتي در حالت سهو
وچون سعي را تمام كند نيّت كند كه تقصير
ميكنم از جهت محل شدن از عمرهٔ تمتّع عمره

السلام

السلام از جهة انکه واجب است قربة الی الله پس
تقصیر کند بدانکه جدا کند موی یا ناخن را
بمقراض یا غیر ان از موی یا ریش یا شارب
وجایز نیست سر تراشیدن و سنت است
که از اطراف موی سر یا ریش یا شارب
بگیراند و بعضی از ناخنها را قطع کند
و بعضی را برای حج بگذارد و بر او حلال
می شود هر چیز که بر او حرام شده بود
بغیر از حلق و سنت است که خود را شبیه

بحرمان کند و طلب معرفت و مغفرت
نماید که حاجات مستجاب است بحج احرام
بگیرد و بهتر انست که در روز هشتم بعد
از نماز ظهر و عصر احرام کند و غسل احرام
و آداب و نیت و دعا بنحویکه در احرام عمره
نسخهٔ دیگر که مجموع ادعیه اش باشد انشاء
الله حواله خواهد شد باید خوانده شود
یا انکه در حین غسل نیت کند که غسل احرام
حج اسلام حج تمتع میکنم قربة الی الله همچنین

جامه احرام را دیگر باره بپوشد و نیّت
کند که دو جامه را می پوشم در حج
اسلام و حج تمتع از جهت آنکه واجب است
مثلاً بر من اگر اصلی باشد قربةً الی الله
وطلباً لمرضاته واگر خواهد بدو جامهٔ
مجدداً مثل جامهای سابقه احرام
حج بگیرد جایز است و بهتر آن است که
یک نیّت حج مجملاً کند که حج میکنم حج
اسلام و حج تمتع از جهت آنکه واجب است

قربة الی الله تعالی و نیت احرام بکند که
احرام میکیرم بحج اسلام و حج تمتع و تلبیها
میکویم از جهت عقد این احرام از برای
انکه واجب است هر دو بر من چه اصالة
باشد وچه بر سبیل نیابت قربة الی الله تعالی
لبیک اللهم لبیک و در این جا مخیر است
که تلبیه را مقارن احرام دارد یا فاصله
بکند و احوط آنست که اول مقارن
سازد و چون بر اقطار رسد که مشهور

ومعروف است هنوز بردم اقطار نسبت
تلبیه بگوید وچون مشرف شود بر ابطح
باواز بلند بگوید وبهتر اینست که قبل
از نیت ایند عا بخواند اللهم انی ارید
الحج فیسره لی وحلنی حیث حبستنی لقدرك
الذی قدرت علی وباز دعای دیگر بخواند
که اولش احرم لك شعری وبشری ولحمی
ودمی الی اخره پس تلبیه کرده وبجای لبیك
بحجة وعمرة میگوید بارها تا باخر پس متوجه

منی میشود و اگر دعای لا اله الا الله
الحلیم الکریم که مشهور است بدعای
فرج بخواند خوب است و بعد شدعای
اللهم انی اسئلک را تا باخر که متصل بدعای
کتب ادعیه بدعای فرج ذکر شده بخواند
تا باخر و سنت است که شب عرفه در منی
باشد تا صبح و مشغول بطاعت و
عبادت حضرت رب العزة و بخواند
دعای صحیفهٔ کامله و نمازهای ماثوره

را در مسجد معروف بجای آورد وچون
نماز صبح را بجای آورد تعقیب کند
تا طلوع آفتاب وروانهٔ عرفات شود
وبخواند دعای ماثور را وتلبیه بگوید
تا عرفات وچون بعرفات رسد قطع
تلبیه کند وچون اوّل زوال شود در
عرفات نیت کند که می ایستم در عرفات
از حال تا شام در حجّ اسلام وحجّ تمتّع از
جهت آنکه واجب است قربةً الی الله تعالی

و در حکم نیت باشد تا فارغ شود و
واجب است که تا شام در عرفات
بماند و سنت است که در تمامی حالت
وقوف با طهارت باشد و در وقت
زوال غسل کند و بارهای خود را
جمع کند و هرچه که موجب پراکندگی
خاطر است از خود دور کند و قطع
کند خیالات فاسد کاسد خود را
وطلب مغفرت از غفار خود کند و

ببلك اذان واقامت نماز ظهر وعصر
در اوّل وقت ادا نماید و وقوف کند
در دست چپ کوه ود پائین کوه وقوف
کند امّا در زمین مسطح و باصحاب خود
مجتمع باشند پهلوی یکدیگر و فرجهٔ
درمیان خود نگذارند وبعد از نماز
برخیزند ومشغول دعا شود ورو بقبله
کند و داخل در اکه محل تنویرات حضرت
ذو الجلال است متوجه مبداء فیض

دارد و ثنای الهی بجای آورد و تمجید
حضرت اقدس جل شانه نماید و تهلیل
کند و آیة الکرسی بخواند صد نوبت و
صلوة صد نوبت بر جناب اقدس محمدی
بفرستد و انا انزلناه و لا حول و لا قوة الا
بالله و قل هو الله صد نوبت بخواند
و سعی کند در دعا و تضرع و زاری
آنچه می تواند بکند و دعای صحیفه کامله
و دعای حضرت سید الشهداء روحی

و روح العالمین فداه بخواند و دعای
اللّٰهم انی عبدک فلا تجعلنی تا کذا و کذا
بخواند و حاجت خود را از خدا بخواهد
و دست بدرگاه حضرت واجب
الوجود بر آورده با گردن کج حوائج
خود را از خلاق کریم بخواهد که انشاء
الله بر آورده است و تصدق کند
مال خود را بقدر قوه و اگر بتواند
بنده ٔ آزاد کند الفصل الخامس آداب

المشعر الحرام پس از روانه شدن و آمدن
بسوی مشعر بسکینه و وقار و اوام تن در
وذکر استغفار و توبه و انابه و دعای در
وقت آمدن بمشعر الحرام بخواند اللّهمّ
لا تجعله اخر العهد و بینا ربکو بد اللّهم
اعتقنا من النّار یا اللّهمّ اعتقنی من النّار
پس چون وقت رفتن بمشعر الحرام بتل
سرخ رسد از سمت راست راه بگوید
اللّهمّ ارحم و وقفی و زدنی علی و سلّم لی

دینی وتقبّل مناسکی بگوید وبسیار
بگوید اللّهمّ اعتقنی من النّار یا اللّهمّ
اعتق رقبتی من النّار ونماز شام وخفتن
را تاخیر کند تا مشعر الحرام اگرچه ثلث
شب بگذرد واگر نتواند رسید در راه
بکند وجمع کند میان هر دو نماز بیک
اذان ودو اقامت ونافلهٔ شام را پس از
خفتن بجای آورد واحوط آنست که چون
داخل مشعر الحرام شود نیّت کند که

شب در مشعر الحرام و
حج اسلام تمتع قربة الی الله تعالی و مستحب
است که در شکم وادی فرود اید از
جانب راست راه و دعای اللهم انی
اسئلك ان تجمع لي فيها را بخواند و تا حد
قدرت این شب را بعبادت بسر برد و
سنت است که در این شب هفتاد سنگ
ریزه بردارد برای رمی جمرات و چون
صبح شود نیت کند که می ایستم در مشعر

الحرام تا طلوع افتاب در حج اسلام و حج تمتع از جمله انکه واجب است قربة الی الله تعو واجب است ماندن تا طلوع افتاب و سنت است که وضو کند بعد از غسل و در حال وقوف بایستد و دعاهای ماثوره منقوله این مقام که در نسخه ادعیه مرحوم مجلسی و پدر بزرگوارش مرحوم ملا محمد تقی جمع کرده اند مناسک ادعیه ایشان نامند بخواند و حمد و شکر حضرت ایزدی را بجای اورد و صلوة بر محمد و ال او

بفرستد وبعد از خواندن ادعیه دعا
کند بجهه خود وپدر خود ومادر وبرادران و
خواهران وذوی الحقوق واخوان ایمانی ومومنین
ومؤمنات حتی اهل وعیال ومال وچون
شمس خاور بر کوه قدرت مشهور بشیرم
بتابد اعتراف بگناهان بکند وهفت مرتبه
استغفار کند وروانه منی شود باذکر
واستغفار وسکینه ووقار وچون بوادی
محشر برسد تند برود مانند شتر اگر

پیاده باشد واگر سوار باشد تند براند
راحلهٔ خود را صد گام ودر وقت تند
رفتن تا باخر بگوید که اللهم سلم پس چون
داخل منی شود بخواند این دعا را که اللهم
هذه منی پس واجب است که بنزد جمره
بیاید ونیت کند که این جمره را بهفت
سنگ میزنم در حجّ اسلام وحجّ تمتّع ادی
ازجهت انکه برمن واجب است قربة الی
الله وهفت عدد سنگ ریزه باید یک

یك بر جمره بزند و واجب است که این
سنکها را از حرم بردارد و مرتبه دیکر
بر جمره می اندا خته باشد و سنت است
که رنکین باشند مثل سرمه یا رنك دیکر
و نقطه نقطه باشند وسط باشند بقدر
سر انکشت باشند و مستحب است که
در وقت رمی پیاده باشند و احوط است
که با وضو باشند و چون سنکریزها را
در دست کیرد پیش از انداختن این دعا را

بخواند اَللّٰهُمَّ هٰؤُلَاءِ حَصَیَاتِی اِلیٰ
آخِرْ و تا هر سنك كه اندازد این دعا بخواند
اَللّٰهُ اَكْبَرْ اَللّٰهُمَّ اَخْزِ عَنِّ الشَّیْطَانَ اِلیٰ
آخر و میانهٔ او و جمره ده ذرع باشد و پشت
بقبله كند و رو بجمره و سنكرا بر انكشت
مهین كذارد و بناخن انكشت شهادت بیندازد
و چون فارغ شود و بجای خود بر كردد
بخواند اَللّٰهُمَّ بِكَ وَثِقْتُ اِلیٰ اخر پس
واجبست كه شتر یا كاو و یا كوسفند ذبح

کند و نیّت کند که ذبح میکنم این هدی را
در حجّ اسلام و حجّ تمتع از جهت آنکه واجبست
قربة الی الله تعالی و واجبست که در روز عید
بکشد پیش از سر تراشیدن و بعد از رمی
جمره و اگر شتر نحر کند باید پنج ساله باشد
یا در شش سالگی و اگر گاو یا بز باشد اقلا
یکساله یا در بین یك و دو باشد و اگر گوسفند
ذبح کند اولی هفت ماهه است یا در هشت
باشد و باید که معیوب و خصی نباشد و بسیار

لاغر نباشد و ملکه سنت است که سمین

و فربه باشد و آنرا بعرفات برده باشند و در

وقت ذبح با نحر دعای وَجَّهْتُ وَجْهِيَ را

تا باخر بخواند و اَللّٰهُمَّ تَقَبَّلْ مِنِّیْ در آخر

بگوید و بهتر آنست که خود بکشد و اگر نه

دست بالای دست کشنده گذارد و قوم

کند و احوط آنست که بعد از کشتن منی

و اسه قسمت کنند یک حصه را از برای

خود قرار دهند و از همان حصه بخورند

اگرچه کمی باشد و در وقت خوردن نیت
کند که مجزوم گوشت قربانی حج اسلام
و حج تمتع را از جهت رضای الهی و بهتر
آنست که ثلثه سه یک خود را تصدق
کند و سه یک دیگر را بقانع معتر دهند
قانع کسیست هرچیز و هر قدر را از برایش
بفرستند بگیرد و راضی باشد و معتر
کسیست که از تو غنی تر باشد و از تو سؤال
نمیکند و از جهة معتر بیشتر را بفرستاد و اگر

هر دو از یاران و دوستان باشند و لیست
و در وقت فرستادن یا دادن نیت کند که
این گوشت قربانی هدیه حج اسلام تمتع را میدهم
یا میفرستم از جهت مانع یا معشر قربة الی الله تعالی
و سه یک دیگر را بفقرا و مساکین دهد
و نیت کند که تصدق میکنم این گوشت هدیه
حج اسلام تمتع را قربة الی الله أمرٌ اول
بعد از این واجبست سر را تراشیدن یا تقصیر کردن
از موی و ناخن و متعین است زنان را تقصیر

وسر تراشیدن بهتر است خصوصاً
حاجی را وچون خواهد سر بتراشد نیت
کند در ابتداء سر تراشیدن که سر می
تراشم از جهت محل شدن از احرام حج
اسلام حج تمتع از جهت آنکه واجب است
قربة الی الله تعا و بهتر انست که استاد
سلمانی نیز نیت کند و مستحب است که
روی بقبله باشد وابتدا بجانب راست
پیش سر کند واین دعا بخوا تا باخر که

اللهم اعطنی الخ پس موی سر جمع کرده
دفن نماید واحوط حلق تمامی راس است
وازاطراف ریش وشارب قطع شعر
مستحب است ودرحین تقصیر تجدید وسبیل
نیت کند که تقصیر می کنم ازجهت محل
شدن ازاحرام حج اسلام حج تمتع ازجهت
انکه واجبست قربة الی الله تع وهر وقت
ازاین اعمال فارغ شود باز معاودت
بمکه در روز عید کند ازجهت دو طواف

وسعی واگر متعذر باشد روز یازدهم
بیاید واحوط اینست که دیگر تاخیر نکند
وچون بمکه آید دیگر باره سنت است که
غسل کند ونافلها را بگبرد وشارب بگیرد
ومتوجه بذکر وتمجید وتحمید وتعظیم الهی
وصلوة بر محمد وآل محمد انچه مقدور باشد
وچون بدر مسجد آید بگوید اللهم اغنی
الی اخر پس بنزد حجر آید واستلام کند وتقسیر
وسایر آداب بعمل آورد والله اکبر بگوید ونیت
کند

کند مقارن اوّل شوط که
هفت شوط طواف زیارت
خانهٔ کعبه میکنم در حج
اسلام و حج تمتع از جهت آنکه
واجبست قربة الی الله تعالی
و بهمان عنوان که در نیت مذکور
شد هفت شوط طواف کند
و بعد دو رکعت نماز در پشت مقام
حضرت ابراهیم ع بجای آورد و نیت

کند کرد دو رکعت نماز طواف حج اسلام
حج تمتع میکنم از جهت آنکه بر من واجب است
قربة الی الله تعالی و بنحویکه گذشت
تمام کند پس به نزد حجر الاسود آید
و او را ببوسد و الله اکبر بگوید و
اعمالی که در عمره مذکور شد کلا
بعمل آرد متوجه صفا شود انشاء الله
تعالی پس هفت شوط سعی کند
میان صفا و مروه بنحویکه گذشت

انفاپس درانیحال نیز نیّت کند باین
طریق که هفت شوط سعی میکنم
میان صفا و مروه در حجّ اسلام و حجّ
تمتّع از جهت آنکه واجبست قربة الی
الله تعالی پس دیگر باره نزد خانهٔ کعبه
آید و بطریق سابق باز هفت شوط
طواف نسا بجای آورد و چنین نیّت
کند که هفت شوط نساء میکنم در حجّ
اسلام حجّ تمتّع از جهت آنکه بر من واجبست

قربة الی الله تعالی پس در مقام حضرت

خلیل باز دو رکعت نماز بجای آورد

بنحو یکه گذشت و در نماز بان نیت شا

را مجدد کند که دو رکعت نماز میکنم

نماز طواف نساء از جهت آنکه واجب

است قربة الی الله و این طواف نساء واجب

است در حج تمتع و قران و افراد و عمرهٔ

مفرده و در عمرهٔ تمتع طواف نسا نیست

اشارهٔ بدانکه هر وقت سر حج تراشید

تا تقصیر میکند محل می‌شود هر چه اگر
محرم بوده مگر زنان وصید واحوط
ترك کردن بوی خوش است تا طواف
زیارت بکند پس از طواف زیارت
ببوید بوهای خوش را انچه خواهد
وایضاً اجتناب از بوی خوش کند
قبل از سعی وچون طواف نسا کند
زنان بروی حلال میشوند واحوط
اجتناب از صید از وقت احرامست

تا بعد از طواف نساء تا بعد از انقضای

ایام تشریق است و اولی آنست که رخت

دوخته نپوشد و سر نپوشد تا سعی

میانهٔ صفا و مروه بجای نیاورد و

بوی خوش نکند تا طواف نساء

بجای نیاورد الفصل الثانی فی احکام

منی بعد العود من مکة الیها اعلم ان

الحاج اذا قضی مناسکه بمکة شرفها

الله تعالی مع الحادیم المؤمنین

رزقنا الله تعالى آمين يارب العالمين
من طواف الزيارة والسعي وطواف
النساء يجب عليه العود والمبيت
بمنى ليلة الحادي عشر والثاني عشر
مطلقا والثالث عشر اذا لم يتق الصيد
والنساء او غربت الشمس وهو بمنى
ليلة الثالث عشر ولو بات بغيرها
ليلة كان عليه شاة او ليلتين
فشاتان ولو كان ممن يجب عليه المبيت

في الليالي لثلاث وترك البيت بها
اجمع لزمه ثلاث شياة لكل ليلة
شاة والطلاق الصحاح كالفتاوى
يشمل الجاهل والمضطر والناسي
ويكون خبر انها الا كفارة وحد المبيت
بها اي القدر الواجب منه ان يكون
بها ليلا حتى يتجاوز نصف الليل فله
الخروج منها بعد الانتصاف ولو الى
مكة رزقني الله تعالى والكون بها الى

الفجر افضل ويجب رمي الجمرات الثلاث
في الأيام التي بعدها بها كل جمرة بسبع
حصياة بان يبدء بالأولى ثم الوسطى
ثم الجمرة العقبة فلو نكس اعاد على
الوسطى وجمرة العقبة وقت الرمي
ما بين طلوع الشمس الى غروبها على
الاشهر الاقوى وهمچنين هر سنگی
كه مي انداز د الله اكبر بگويد واكر
دعاي سابق كه استاده بجائش شد

خوانده شود اولی است وعد جمرهٔ
عقبه پشت بقبله میکند و بمنی ایستد
نزد ان برای دعا و تکبیر سنت است
در منی و بعضی واجب داسته اند
عقب پانزده نماز کرا اولش ظهر بود ن
عید است و اخرش صبح روز سیزدهم
و در شهرهای دیگر عقب ده نماز
بعد از هر نماز میگوید الله اکبر الله
اکبر لا اله الا الله والله اکبر الله اکبر

ولله الحمد والله اکبر علی ما هدانا
الله اکبر علی ما رزقنا من بهیمة الانعام
والحمد لله علی ما اهلانا اشاره ستم
سنت است که در ایام منی نمازهای
واجب و سنت را در مسجد خیف بجای
آورد و صد رکعت نماز و صد مرتبه
گفتن سبحان الله و صد مرتبه لا اله
الا الله و صد مرتبه الحمد لله گفتن
در این مسجد ثواب عظیم دارد و چون

بمکہ بر گردد سنّت است کہ داخل
کعبہ شود و سنّت است کہ پیش از
دخول غسل کند و پا برهنہ داخل
شود و در وقت داخل شدن هر دو
حلقہ در را بگیرد و بگوید اَللّٰهُمَّ ه
البیت بیتك وَالعبد عبدك وقد
قلت و من دخله کان امنا فامنی
من عذابك واجرنی من سخطك
پس داخل شود و بگوید اَللّٰهُمَّ

انك قلت ومن دخله كان امنا فامنى
من عذابك عذاب النار پس دو رکعت
نماز بگذارد و میان دو ستون بر
سنك سرخ در رکعت اوّل حم سجده
بخواند و در رکعت دوّم عدد ایات
ان از قران بخواند و در گوشهای
کعبه نماز کند و بگوید اَللّهُمَّ
من تهيّا وتعبّى واعدّ واستعدّ
لوفادة الى المخلوق رجاء رفده وجوا ئزه

ونوافله وفواضله فاليك كانت
يا سيدي تهيئتي وتعبئتي و
اعدادي واستعدادي رجاء
رفدك وجائزتك فلا تخيب اليوم
رجائي يا من لا يخيب سائله ولا
ينقص نائله فاني اتيتك اليوم بعمل
صالح قدمته ولا شفاعة مخلوق
رجوته ولكني اتيتك مقرا بالذنوب
والاسائة على نفسي فانه لا حجة

لی وَلاعذرَ فاَسئلکَ یامَن هُوَ کذالکَ
ان تصلّی علی محمدّ وال محمدّ وان
تعطینی وتقلبّنی عثرتی وتقلبّنی
برغبتی ولا تردّنی ولا
تردّنی محروماً ولا محجوباً ولاخائباً
یاعظیم یاعظیم یاعظیم ارجوکَ ٥
للعظیم اساَلکَ یاعظیم انَ تغفرلی
الذّنب العظیم لا الہ الا انت و
بسجدہ رود ودر حال سجدہ ابن دعا

بجواند لا يرد غضبك الا حلمك و
لا يجير من عذابك الا رحمتك ولا
ينجى منك الا التضرع اليك فهب
لي يا الهى فرجا بالقدرة التي بها
تحيي اموات العباد وبها تنشر ميت
البلاد ولا تهلكني يا الهى عما تستجيب
لي دعائي وتعرفني الاجابة اللهم
ارزقني العافية الى منتهى اجلي
ولا تشمت بي عدوي ولا تمكنه

عنعى من ذ الذى برفعنى
ان وضعتنى ومن ذا الذى
يضعنى ان رفعتنى وان اهلكتنى
من ذا الذى يعرض لك فى
عبدك او يسئلك عن امرك
فقد علمت يا الهى انه ليس
فى حكمك ظلم ولا فى نقمتك
عجلة انما يعجل من يخاف الفوت
وانما يحتاج الى الظلم الضعيف

وقد تعاليت يا الهي عن ذلك
علوا كبيرا فلا تجعلني للبلاء
عرضا ولا لنقمتك نصبا ومهلني ونفسني
واقلني عثرتي ولا تردّ يدي في
نحري ولا تتبعني ببلاء على اثر
بلاء فقد ترى ضعفي وقلة حيلتي
وتضرعي اليك ووحشتي من
الناس وانسي بك اعوذ بك
اليوم فاعذني واستجير بك و

اجرني واستعين بك على الظالم
فاعقني واستنصرك فانصرني و
اتوكّل عليك فاكفني واومربك
فامتني واستهدبك فاهدني و
استرحمك فارحمني واستغفرك
ممّا تعلم فاغفرلي واسترزقك من
فضلك الواسع فارزقني و لا
حول ولاقوّة الّا بالله العلى ا
لعظيم اشارهٔ چهارم نیس برکنی

اید کہ محاذی حجر الاسود است
وشکم خود در ابر او مالد و بگوید
یا واحد یا احد یا ماجد یا قریب یا
بعید یا عزیز یا حکیم رب لا تذرنی
فردا و انت خیر الوارثین رب
هب لی من لدنک ذریۃ طیبۃ
انک سمیع الدعاء اشارہ بپنجم
دو ر ستون بکرید و شکم و پشت
بان ستون بمالد و همین دعا

بخواند و دست و بدن را همراه
ارکان بمالد خصوصًا رکن یمانی
و تعانق واجب را در کعبه نگذارد
و چون بیرون رود بگوید الله اکبر
الله اکبر الله اکبر اللّهمّ لا تجعل
عهدی بلائنا ربّنا و لا تشمت بنا
اعدائنا فانّک انت الضّار النّافع
اشارهٔ ششم چون از نردبان
پائین آید نردبان را بر دست چپ

من خلقك اللهم كما بلغ رسالاتك
وجاهد في سبيلك وصدع بامرك
واوذي فيك وفي جنبك حتى
اتاه اليقين اللهم اقبلني مفلحاً
منجحاً مستجاباً لي بافضل ما يرجع
به احد من وفدك من المغفرة و
البركة والرحمة والرضوان والعافية
مما ينبغي ان اطلب فاسئلك
ان تعطيني مثل الذي اعطيته

وفضلاً من عندك تزيدني عليه
اللهم ان امتني فاغفرلي وان
احييتني فارزقنيه من قابل اللهم
لا تجعله اخر العهد من بيتك
اللهم اني عبدك وابن امتك
حملتني على دابتك وسيرتني
في بلادك حتى ادخلتني
حرمك وامنك وقد كان
في حسن ظني بك ان تغفرلي

ذنوبي فان كنت غفرت ذنوبي
فان ددعتى رضى وقربني اليك
زلفى ولا تباعدني وان لم تغفر لي
فمن الان فاغفر لي قبل ان تنأى
عن بيتك داري وهذا اوان انصر
افي ان كنت اذنت لي غير راغب
عنك ولا عن بيتك ولا مستبدل
بك ولا به اللهم احفظني من بين
يدي ومن خلفي وعن يميني و

عن شمالي حتى تبلغني اهلي و
اكفني مؤنة عبادك وعيالى
فانك ولي ذلك من خلقك و
منى مقام اوّل در وقتى كه بيرون
مي ايد دست بدر كيرد وبكويد
المسكين على بابك فتصدّق
عليه بالجنّة پس نزد آب زمزم
رفته اندك بنوشد پس بيرون
ايد وبكويد ايبون آئبون عابدون

ربّنا حامدون الی ربّنا راجعون

پس بسجده رود و سجدهٔ طویل بجا

آورد و از باب الحنّاطین کہ برابر

رکن شامیست بیرون رود و

بگوید کہ اللّهمّ انّی انقلب علی

ان لا اله الا الله مقام دوّیم

مستحبّ است کہ در وقت بیرون

آمدن از مکّہ بکدرم خرما بخیر

تصدّق کند تا کفّارهٔ چیزها

باشد که شاید از روی جهالت
از وی واقع شده باشد مثل
بدن خارانیدن یا ششپش از بدن
افتاده باشد یا مانند ان وسنّت
است که عزم کند بر خود وان
حقتعالی طلب کند که مرتبه
دیگر برگردد و بحجّ بیت الله
الحرام زیارت سیّد انام وائمّهٔ
معصومین صلوات الله علیهم

اجمعین الطاهرین مقام ستیوم
سیصد و شصت و دو طوف
کردن در ایام حج بعد ایام
سال پس اگر نتواند سیصد و
شصت طوف بکند مقام چهارم
مستحبست که حین توجه بمدینه
در معرس نبی صلی الله علیه و آله
فرود آید و آن مسجدیست نزدیک
مسجد شجره و اگر وقت نماز باشد

نماز بجا آورد و اندکی بخوابد که
خواه در شب و خواه در روز
و احوط آنست که در حرم مدینه
مشرفه عبر اشجار و گیاه نکنند
و از سنگستان لیلی تا سنگستان
دیگر صید نکند مقام پنجم
زیارت حضرت سیدة النساء
بکند در سه موضع یکی در خانه
آنحضرت و ظاهر آنست که مدفن

ان جلیلهٔ معظمه ان جا باشد و دیگر
در روضه که ان میان قبر و منبر است
و دیگر در بقیع نزد فرزندان ان
سیدهٔ معظمه و گرفتن روزهٔ سه
روز چهارشنبه و پنجشنبه و
جمعه و در شب چهارشنبه
نماز گذارد نزد ستون ابی لبابه
و شب پنجشنبه نماز گذارد نزد
ستونی که پهلوی مقام رسول

امين است و در شب جمعه نیز
نزد ان ستون رود و در ان شب
و روز نماز کذارد و اکر نفس
ضعیف و سرکش نباشد در این
سه روز بخصوص لغو نکوید و
بذکر خالق اکبر مشغول باشد
و از مسجد بیرون نرود مکر از
جهة قضای حاجت و بسیار
کم بخوابد بلکه اکر تن پرور

نباشد خواب نکند پس دو رُز جمعه

حمد حضرت سبحانی وثنای خالق

یکتا را بجای آورد وصلوة بر رسول

کریم بفرستد وحاجات خود را

از حضرت حق در خواهد واین

دعا بخواند که انشاء الله مراد اش

حاصل گردد اللّهم ما کانت

لی الیک من حاجة شرعت انا

فی طلبها والتماسها اولم اشرع

سألتكها أو لم أسألكها فإنّي أتوجّه إليك بنبيّك محمّد نبيّ الرحمة صلّى الله عليه و آله في قضاء حوائجي صغيرها وكبيرها

مقالهٔ اوّل

مستحبّست كه مسجد مدینهٔ طیّبه رود و در هر مسجدی نماز گذارد مثلاً در مسجد احزاب و مسجد فتح و مسجد فضیخ و مسجد قبا

و مقبره ام ابراهیم و بعد بزیارت
قبور شهداء رود خصوصاً
قبر حمزه و مکروهست خواب
کردن در مساجد خصوصاً در
مسجد سید المرسلین و خاتم
النبیین جناب محمد مصطفی
صلی الله علیه و اله وسلم

مقاله دویم چون داخل مدینه
منوره شود غسل دخول کند

وغسل زیارت آن سرور کند
واز باب جبرئیل امین شرفہ
الله تعالیٰ داخل مسجد شود
وبگوید السلام علیک یا حبیب
الله السلام علیک یا صفوة الله
السلام علیک یا امین الله ٥
اشهد انك قد نصحت لأمتك
وجاهدت في سبیل الله و
عبدته حتی اتیك الیقین

فجزاك الله افضل ما جزى
نبيا عن امته اللهم صل
على محمد وال محمد افضل ما
صليت على ابراهيم وال ابراهيم
انك حميد مجيد معا له سم
ليس مى ايد تا بر نزد ستون
پيش از جانب راست قبر نزد
سر قبر و نزد كوشهٔ قبر مى
ايستد روى بقبله و دوش

چپ بجانب قبر میکند و دوش
راست بجانب منبر کرده و نیّت
کند که زیارت حضرت خاتم الا
نبیا رسول خدا محمّد مصطفی
بجای می اورم از جهة انکه
بر من مستحبّست قربة الی الله
پس بگوید اشهد ان لا اله الا
الله وحده لا شریک له واشهد
انّک رسول الله واشهد انّک قد

بلغت رسالات ربك ونصحت
لأمتك وجاهدت في سبيل
الله وعبدت الله مخلصًا حتى
اتيك اليقين بالحكمة و
الموعظة الحسنة واديت الذي
عليك من الحق وانك رؤفت
بالمؤمنين وغلظت على الكافرين
فبلغ الله بك افضل شرف محل
المكرمين الحمد لله الذي

استنقاذنا بك من الشرك والظلال
اللهم فاجعل صلواتك وصلوة
ملائكتك المقربين وعبادك
الصالحين وانبيائك المرسلين
واهل السموات والارضين و
من سبح لك يا رب العالمين من
الاولين والاخرين على محمد عبدك
ورسولك ونبيك وامينك و
نجيك وحبيبك وصفيك و

خاصّتك وصفوتك وخيرتك
من خلقك اللّهمّ اعطه الدّرجة
الرّفيعة آتِه الوسيلة من الجنّة
وابعثه مقاما محمودا يغبطه به
الاوّلون والاخرون اللّهمّ انّك
قلت ولو انّهم اذ ظلموا انفسهم جآؤك
فاستغفروا الله واستغفر لهم
الرّسول لوجدوا الله توّابا رحيما
وانّي اتيت نبيّك مستغفرا تائبا

من ذنوبي واني اتوجه بك الى الله
ربي وربك ليغفر لي ذنوبي پس
اگر حاجتي داشته باشد پشت
بقبر وروي بقبله آورد ودستها
را بردارد وحاجت خود را از حضرت
رحمن طلب کند که برآورده مي شود
وبعد اين دعا را بخواند اللهم
اليك الجات امري والى قبر محمد
عبدك ورسولك صلوتك ۵

عليه واله اسندت ظهري و

القبلة التي رضيت لمحمد صلى

الله استقبلت اللهم اني اصبحت

لا املك لنفسي خير ما ارجو لها

ولا ادفع عنها شر ما احذر عليها

واصبحت الامور بيدك فلا فقير

مني اني لما انزلت الي من خير

فقير اللهم ازددني منك بخير

فانه لا راد لفضلك اللهم اني

اعوذ بك من ان اعوذ بك من ان
تبدل اسمي وتغير جسمي ان تزيل
نعمتك عني اللهم كرمني منك
بالتقوى وجملني بالنعم واعمرني
بالعافية وارزقني شكر العافية
پس بمقام جبرئيل امده زیر ناودان
وبگوید ای جواد ای کریم وای
قریب ای بعید اسئلك ان
تصلي على محمد وال محمد واسالك

ان تردّ علی نعمتك وهر زنی کہ
مبتلا باشد بجون استحاضہ چون
دعا را میخواند پاك میشود پس
بر نزد منبر اید وچشمها و دو بجود
بر پایهای منبر بمالد شفا یابد
سیّما شفای چشم بعد با بسند نود
ان وحمد وثنای الهی بجای اورد
وحاجات خود را بطلبد وچون
داخل مسجد رسول خدا شود

صلوة بفرستد مقالهٔ چهارم

دربیان زیارت حضرت فاطمهٔ

است ابن بابویه القمی رضی الله

عنه ذکر کرده است که غسل

کردم و بخانهٔ حضرت فاطمه رفتم

از باب جبرئیل از نزد ستون دا خل

شدم بر پشت ان خطیره که رسول

خدا ص درانجاست پس ایستادم

نزد ان خطیره و دست چپ من

بجانب ان خطیره بود و پشت بقبله
کردم و روی بان حضرت وگفتم
السّلام علیكِ یا بنتَ رسول الله
السّلام علیكِ یا بنتَ نبیّ اللهِ السّلام
علیكِ یا بنت حبیب الله السّلام
علیكِ یا بنت خلیل الله السّلام
علیكِ یا بنت صفیّ الله السّلام
علیكِ یا بنت امین الله السّلام
علیكِ یا بنت خیر خلق الله السّلام

عَلَيْكِ يَا بِنْتَ افضل انبياء الله

ورُسُله وملائكته السَّلَامُ عَلَيْكِ

يَا بنت خير البرية السَّلَام عليكِ

يا سيدة النساء العالمين مِنَ

الاولين والآخرين السَّلَام عليكِ

يا زَوجة ولىّ الله وخير الخلق بعدَ

رسُول الله السَّلَام عليكِ يا امّ

الحسَن وَالحسين سيدى

شباب اهل الجنّة السَّلَمُ عليكِ

أيّتها الصّدّيقة الشّهيدة المعصومة
المظلومة السّلام عليكِ أيّتها
الرّضيّة المرضيّة السّلام عليكِ
أيّتها الفاضلة الزّكيّة السّلام
عليكِ أيّتها الحوريّة الأنسيّة
السّلام عليكِ أيّتها التّقيّة
النّقيّة السّلام عليكِ أيّتها
المحدّثة العليمة السّلام عليكِ
أيّتها المحزونة السّلام عليكِ

يا فاطمة بنت رسول الله ورحمة
الله وبركاته صلى الله عليك و
على روحك وجسدك اشهد
انك مضيت على نبية من ربك
وان من سرك فقد سر رسول
الله صلى الله عليه واله ومن
جفاك فقد جفا رسول الله و
من اذاك فقد اذا رسول الله
صلى الله عليه واله ومن وصلك

فقد وصل رسول الله ومن
قطعك فقد قطع رسول الله
لأنكِ بضعة منه وروحه التي
بين جنبيه كما قال افضل سلام
الله وصلوته عليه اشهد الله
ورسوله وملائكته اني راض
عمن رضيت عنه ساخط على
من سخطت عليه متبرى ممن
تبرأت منه موال لما والیت معاد

لمن عاديت مبغض لمن ابغضت
محب لمن احببت وكفى بالله ه
شهيدا وحسيبا وجازيا ومثيبا
وچون بعتور شهدا رود بكويد
يا صريخ المكروبين ويا مجيب
دعوة المضطرين اكشف عنى
غمى وهمى وكربى كما كشفت
عن نبيك صلواتك عليه و
اله همه وغمه وكربه وكفيته هول

عدوه فی هذا المکان مقالہ
پنجم چون خواهند کہ از مدینہ
طیبہ شرفنا الله تعالیٰ بیرون
رود بیاید بنزد رسول خدا صـ
وبگوید بقصد وداع صلی الله
علیک یارسول الله السلام علیک و
رحمة الله وبرکاته اللهم لا تجعل اٰخر العهد
من زیارت قبر نبیک صلواتک علیہ
والہ وان توفنی قبل ذلک فانی

فی مماتی علی ما اشهد فی حیوتی
ان لا اله الّا انت وانّ محمّدا صلّی
الله علیه واله عبدک ورسولک
وچون بر بقیع رود جامهٔ پاک
بپوشد وبا خضوع وخشوع
متوجّه شود وغسل کند از جهت
زیارت وقصد رخصت کند
تا کردن کج واشک روان پس
داخل شود وپای راست پیش

گذارد و خود را بضریح مقدّس برساند و ببوسد ضریح را در برابر قبور ائمهٔ هُدیٰ صلوة الله علیهم بایستد و بگوید این زیارت ذیل را با حزن و اندوه

خاتمه در بیان زیارت ائمه بقیع قربتا الله تعالیٰ و طلبا لمرضاته قصد کند که زیارت ائمه بقیع میکنم حسبنا الله تعالیٰ

التتم

السّلام علیکم ائمّة الهدی السّلام
علیکم اهل التّقوی السّلام علیکم القوام
فی البریّة بالقسط السّلام علیکم اهل الصّفوة
السّلام علیکم اهل النّجوی اشهد انّکم قد
بلغتم ونصحتم وصبرتم فی ذات الله وکذّبتم
واسیئ الیکم فغفرتم واشهد انّکم الائمّة
الرّاشدون المهدیّون وانّ طاعتکم مفروضة
وانّ قولکم الصّدق وانّکم دعوتم الی آخره
وبخواند ادعیه ماثوره منقوله وبهترین

زیارات زیارت جامعهٔ کبیر است که
خواندنش در اینمقام مناسب است و با توجه
تام و خشوع ما لا کلام با حالت یأس خود
را بسپارد بخدمت ائمه باطناً اللهم ارزقنا
شفاعتهم آمین

قد فرغت من تألیف هذه المقالة الشریفة والرسالة
اللبیبة للعالیجناب فخامت جایگاه سرکار شریعت رواج
معین العلماء عالیجناب میرزا علی محمد خان صاحب الشهیر
بالشوشتری الجزائری وانا الجانی حسین ابن

الحسن

الحسن الحسینی الخراسانی بتاریخ سلخ شهر جمادی

الثانی در بندر معمورهٔ بمبئی در دولتمنزل

سرکار مستغنی الالقاب خان صاحب ممدوح والا تبار

باتمام رسید حرره العبد الاقل الحاج محمد کاظم

من سنه ۱۲۷۰